

МЕДИЦИНА, ПЕДАГОГИКА И ТЕХНОЛОГИЯ: ТЕОРИЯ И ПРАКТИКА

Researchbib Impact factor: 13.14/2024

SJIF 2024 = 5.444

Том 4, Выпуск 01, Января

HINDIY ADABIYOTI “YANGI HIKOYA” YO‘NALISHIDA KOMPOZITSIYA VA USLUB MASALALARI

Tojimurodova Surayyo Rashid qizi

Sharqshunoslik universiteti Sharq xalqlari tillari va adabiyoti Instituti tyutori

+99899 0986124

tojimurodovasurayyonurjah@gmail.com

Annotatsiya. Yangi hikoya yo‘nalishi Hindiston adabiyoti tarixida muhim burilish yasagan yo‘nalish bo‘lib, davr nuqtai nazaridan juda salmoqli ahamiyatga ega. Ushbu maqolada “Yangi hikoya” yo‘nalishida ijod etgan ijodkorlarning uslub masalasi hamda asarlardagi kompozitsiya boshqa yo‘nalishlardan nimasi bilan ajralib turishi haqida so‘z boradi. Maqolada “Yangi hikoya” yo‘nalishi haqida batafsil ma‘lumot, yo‘nalish ijodkorlari va ularning uslublari haqida so‘z boradi, xususan, Nirmal Varma hamda uning “Parinde” (Qushlar) asari atroflicha yoritib berilgan.

Kalit so‘zlar: *Hindiston adabiyoti, “Yangi hikoya”, uslub, kompozitsiya, Nirmal Varma, “Parinde”, Rajendra Yadav.*

Abstract. “Nayi kahani” Movement is a movement that has made an important turning point in the history of Indian literature and is of great importance from the point of view of the era. This article discusses the style of the creators of the “Nayi kahani” movement and how the composition in the works differs from other movements. The article provides detailed information about the “Nayi Kahani” movement, the creators of the movement and their styles, in particular, Nirmal Varma and his work “Parinde” (Birds) are covered in detail.

Keywords: *Indian literature, “Nayi Kahani”, style, composition, Nirmal Varma, “Parinde”, Rajendra Yadav.*

Аннотация. «Ная кахани» — это движение, ставшее важным поворотным моментом в истории индийской литературы и имеющее огромное значение с точки зрения эпохи. В данной статье рассматривается стиль создателей движения «Ная кахани» и то, чем композиция произведений отличается от других движений. В статье представлена подробная информация о движении «Ная кахани», его создателях и их стилях, в частности, подробно рассматривается творчество Нирмала Вармы и его произведение «Париндэ» (Птицы).

МЕДИЦИНА, ПЕДАГОГИКА И ТЕХНОЛОГИЯ: ТЕОРИЯ И ПРАКТИКА

Researchbib Impact factor: 13.14/2024

SJIF 2024 = 5.444

Том 4, Выпуск 01, Января

Ключевые слова: индийская литература, «Ная кахани», стиль, композиция, Нирмал Варма, «Париндэ», Раджендра Ядав.

20-asr o'rtalarida hind adabiyotida paydo bo'lgan "Yangi hikoya" (Yangi Hikoya) harakati an'anaviy hikoya qilishdan mustaqillikdan keyingi hind jamiyatining murakkabliklarini aks ettiruvchi modernist realizmga sezilarli o'tishni belgilab berdi. Ushbu tadqiqot janrning kompozitsiyasi va stilistik elementlarini o'rganadi, uning shahar o'rta sinfining begonalashuvi, psixologik chuqurligi va innovatsion hikoya qilish texnikasiga e'tibor qaratishini ta'kidlaydi. Tarixiy kontekstlar, asosiy mualliflar, vakillik asarlari, tematik muammolar va "Purani Kahani" kabi oldingi janrlar bilan taqqoslashlardan kelib chiqqan holda, tadqiqot "Yangi hikoya" hind qisqa badiiy asarlarini qanday qayta ta'riflaganini ta'kidlaydi. Entsiklopedik yozuvlar, ilmiy maqolalar va adabiy tahlillarni qamrab oluvchi manbalarni o'rganish orqali ushbu maqolada harakatning yangiligi ijtimoiy anomiya, gender dinamikasi va individual uzilishlarni aks ettirish uchun shakl va mazmuni birlashtirishda ekanligi ta'kidlanadi. Tahlil harakatning hind adabiyotiga doimiy ta'sirini ko'rsatish uchun turli nuqtai nazarlarni o'z ichiga olgan keng qamrovli umumiy ma'lumot berishga qaratilgan.

Hindiy adabiyoti turli bosqichlarda rivojlanib, diniy Bhakti davridan tortib, mustaqillikdan keyingi yillardagi modernist tajribalar bilan yakunlandi. 1950-yillarning oxirlaridan 1960-yillarga qadar mashhur bo'lgan Naya Kahani harakati bu evolyutsiyada muhim bir lahzani ifodalaydi, zamonaviy shahar voqeliklarini idealizatsiya qilingan yoki qishloq hikoyalaridan ustun qo'ygan qisqa hikoyalar yozishga yangicha yondashuvni joriy etdi. "Yangi hikoya" deb atalgan bu harakat shunchaki tematik chetga chiqish emas, balki hind badiiy adabiyotini global modernist tendentsiyalar bilan uyg'unlashtirgan, o'z-o'zini tahlil qilish, realizm va inson tajribasining nozik jihatlarini ta'kidlagan stilistik inqilob edi.

Bu harakat 1947-yilda Hindistonning yangi mustaqillikka erishgani fonida, tez urbanizatsiya, sanoatlashtirish va ijtimoiy inqiloblar bilan ajralib turadigan davrda paydo bo'ldi. Yozuvchilar o'rta sinfning umidsizliklari bilan kurashdilar, ularning intilishlari ishsizlik, uy-joy tanqisligi va korrupsiya kabi doimiy muammolar bilan to'qnash keldi. Ko'pincha an'analarni romantiklashtirgan yoki proletar kurashlariga e'tibor qaratgan avvalgi janrlardan farqli o'laroq, "Yangi hikoya" o'rta sinfning tashvishlarini, xususan, gender munosabatlari va oilaviy ziddiyatlarni tasdiqladi, shu bilan birga chap va o'ng mafkuralarning tanqidiga duch keldi. Ushbu kirish qismi janrning kompozitsiyasi, uslubi, asosiy shaxslari va merosini batafsil o'rganish uchun

МЕДИЦИНА, ПЕДАГОГИКА И ТЕХНОЛОГИЯ: ТЕОРИЯ И ПРАКТИКА

Researchbib Impact factor: 13.14/2024

SJIF 2024 = 5.444

Том 4, Выпуск 01, Января

zamin yaratadi, keng nuqtai nazarni ta'minlash uchun ko'p qirrali manbalardan foydalanadi.

“Yangi hikoya” harakati yakka holda emas, balki post-mustamlakachilik Hindistonining ijtimoiy-siyosiy manzarasiga javoban paydo bo'ldi. Mustaqillik nekbinlik keltirdi, ammo u chuqur muammolarni bartaraf eta olmadi va shahar aholisi orasida anomiya tuyg'usini uyg'otdi. 1950 va 1960-yillarda modernizatsiya jarayonida kichik o'rta sinfnig o'sishi kuzatildi, mayda korruptsiya va ishsizlik kabi doimiy muammolar yakkalanish tuyg'usini kuchaytirdi.

Bundan oldin Munshi Premchandning kundalik mavzularni, lekin ko'pincha xayrixoh, islohotchi doirada taqdim etgan realizmining ta'siri kuzatildi. Progressiv yozuvchilar harakati (Pragativad) ijtimoiy adolat va mehnat masalalariga urg'u berdi, Eksperimentalizm (Prayogvad) esa she'riy innovatsiyalarni o'rgandi. Nayi Kahani bularning barchasini ijtimoiy o'zgarishlar sharoitida individual psixologiyaga e'tibor qaratib, o'rta sinf rivoyatlarini dehqonlarga yo'naltirilgan hikoyalarga bo'lgan chap talablardan va an'anaviy qadriyatlarga bo'lgan o'ng talablardan himoya qilib, birlashtirdi.

Harakatning xronologiyasi o'zgaruvchan bo'lib, taxminan 1954-1963 yillarda boshlangan va 1930-1970 yillarda Janubiy Osiyo badiiy adabiyotining stilistik yangiliklarida eng yuqori cho'qqiga chiqqan. U kengroq Janubiy Osiyo modernizmi bilan mos tushdi, bu yerda badiiy bosqichlar progressivizmning introspektiv realizmga aylanishini aks ettirdi. Sarika kabi jurnallar zamonaviylikning kasalliklarini tashxislovchi intervyular va hikoyalarni nashr etib, muhim rol o'ynadi. Bu kontekst “Yangi hikoya” “qalbdagi chuqur zamonaviylik”ning oynasi sifatidagi rolini ta'kidlaydi, bu yerda yuzaki o'zgarishlar chuqurroq ishonchsizliklarni niqoblagan.

“Yangi hikoya” harakati o'z etosini shakllantirgan nufuzli yozuvchilar jamoasi bilan sinonimdir. Taniqli shaxslar orasida Nirmal Verma, Rajendra Yadav, Mohan Rakesh, Kamleshwar, Mannu Bhandari va Bhisham Sahni bor. Ularning har biri o'ziga xos nuqtai nazarlarni qo'llab, shaxsiy introspeksiyaning ijtimoiy sharhlar bilan uyg'unlashtirgan.

Ko'pincha asoschi sifatida e'tirof etilgan Nirmal Verma (1929–2005) begonalashuv, migratsiya va tarixiy travmani ta'sirli nasr orqali o'rgangan. Uning “Parinde” (Qushlar) va “Ek Chithra Sukh” kabi hikoyalari postkolonial sharoitlarni ta'kidlash uchun tasavvurga asoslangan prezentizmdan foydalanib, hissiy

МЕДИЦИНА, ПЕДАГОГИКА И ТЕХНОЛОГИЯ: ТЕОРИЯ И ПРАКТИКА

Researchbib Impact factor: 13.14/2024

SJIF 2024 = 5.444

Том 4, Выпуск 01, Января

izolyatsiyaga chuqur kirib boradi. Vermanın ko‘p tilli mahorati va Yevropa tajribalari uning asarlariga global sezgirlik bag‘ishladi.

Nirmal Vermanın 1959-yilda o‘zining “Parinde tatha Anya Kahaniyan” debyut to‘plamining bir qismi sifatida nashr etilgan “Parinde” (“Qushlar” deb tarjima qilingan) asari hind adabiyotida muhim asar va Nayi Kahani (Yangi hikoya) harakatining poydevori sifatida keng e’tirof etilgan. Ko‘pincha chuqurligi va uzunligi tufayli qisqa roman yoki povest sifatida ta’riflanadigan ushbu qisqa hikoya Vermanın psixologik introspeksiya, shahar (yoki bu holda, tepalik bekati) begonalashuvi va ekzistensial mavzularni nozik, ta’sirli nasr orqali o‘rganishdagi mahoratini namoyish etadi. Quyida men syujet xulosasi, asosiy qahramonlar, mavzular, stilistik elementlar, ramziylik va uning hind adabiyotining kengroq kontekstidagi ahamiyatini qamrab oluvchi keng qamrovli tahlilni taqdim etaman. Bu muvozanatli qarashni taqdim etish uchun tanqidiy talqinlar va xulosalardan foydalanadi.

“Parinde” sokin, ammo izolyatsiya qilingan tepalik bekatida bo‘lib, Himolay tog‘larining tabiiy go‘zalligi orasida nostalji va yo‘qolgan begunohlik tuyg‘usini uyg‘otadi. Hikoya noma’lum bosh qahramon, ichki tartibsizlik va atrof-muhitdan chuqur uzilish hissi bilan kurashayotgan yosh yigit haqida. U tepalikdagi stansiyaga yetib keladi, ehtimol, taskin topish yoki shahar hayotining oddiy ishlaridan qochish uchun, ammo chuqurroq ekzistensial savollarga duch keladi.

Hikoya bir qator introspektiv epizodlar orqali rivojlanadi. Bosh qahramon uning hissiy sayohatida muhim shaxsga aylanadigan yosh ayol Juli bilan uchrashadi. Ularning o‘zaro munosabati so‘zsiz istak, og‘riq va o‘tkinchi baxt lahzalarini uyg‘unlashtirgan holda, taxminiy yaqinlik bilan ajralib turadi. Asosiy motiv - bu bosh qahramonning xotira va unutish haqidagi mulohazasi: Julie saqlab qolishni istagan, ammo abadiy yo‘qotishdan qo‘rqadigan narsani o‘zida mujassam etgan. Hikoyada keltirilganidek, जो वह याद करती है, वही भूलना चाहती है, लेकिन जब सचमुच भूलने लगती है, तब उसे भय लगता है की जैसे कोई उसकी किसी चीज़ को उसके हाथों से छीने लिए जा रहा है, छीने लिए जा रहा है। (U nimani eslaganini unutishni ham xohlaydi, lekin chinakam unutishni boshlaganida, kimdir uning qo‘lidan nimanidir tortib olgandek, abadiy yo‘qolib ketadigan narsadan qo‘rqadi).

Syujet ularning munosabatlaridan kelib chiqadigan nozik keskinliklar, jumladan, ajralish va amalga oshmagan sog‘inish mavzulari bilan rivojlanadi. Qahramonning

МЕДИЦИНА, ПЕДАГОГИКА И ТЕХНОЛОГИЯ: ТЕОРИЯ И ПРАКТИКА

Researchbib Impact factor: 13.14/2024

SJIF 2024 = 5.444

Том 4, Выпуск 01, Января

ma'no izlashi hayot va o'lim haqida falsafiy mulohazalarga olib keladi va hayotning noaniqliklarini itoatkorona qabul qilish bilan yakunlanadi. Qushlar vaqti-vaqti bilan kuzatuvchi yoki ramz sifatida paydo bo'ladi, hikoyada uchib yuradi va chiqadi, qahramonlarning o'tkinchi his-tuyg'ularini va haqiqiy aloqaning sirliligini aks ettiradi. Hikoya mulohazakorlik bilan tugaydi, qahramon insoniyat hayotining abadiy sirlari orasida, garchi hal qilinmasa ham, bir shaklda epifaniyaga erishadi - Vermanın o'ziga xos "yo'qlik"ini ta'kidlaydi.

Bu chiziqli bo'lmagan, introspektiv struktura dramatik avj nuqtalaridan qochadi, buning o'rniga Nayi Kahani uslubiga xos bo'lgan ichki mojarolar va idrokdagi nozik o'zgarishlarga e'tibor qaratadi.

Asosiy qahramonlar quyidagilardan iborat:

- Nomsiz qahramon: O'ychan, begonalashgan yigit, ko'pincha Vermanın o'zining kosmopolit sezgirliklarining davomi sifatida qaraladi. U o'tmish nostalgiyasi va hozirgi zamonning qattiq haqiqatlari o'rtasida qiyshaygan zamonaviy hind ziyolisini o'zida mujassam etgan. Uning ichki monologi hikoyani boshqaradi, aybdorlik, tavba va o'lim istagi qatlamlarini ochib beradi.

- Julie: Tushunarsiz baxt va hissiy zaiflikni ifodalovchi yosh ayol. Uning bosh qahramon bilan o'zaro munosabatlari sevgi, og'riq va yo'qotish qo'rquvi mavzularini yoritadi. U noziklik bilan tasvirlangan, uning istaklari va qo'rquvlari bosh qahramonini aks ettiradi, bu o'zaro ichki tahlil dinamikasini yaratadi.

Tepalik stansiyasi aholisi yoki tabiiy muhit kabi ikkilamchi elementlar to'liq rivojlangan figuralar emas, balki qahramonlar ruhiyatining kengaytmasi bo'lib xizmat qiladi, bu hikoyaning izolyatsiyaga qaratilganligini ta'kidlaydi.

Ushbu hikoya o'z ichiga bir qancha mavzularni ham qamrab olgan. "Parinde" Vermanın kengroq ijodiga mos keladigan va Nayi Kahanining ijtimoiy realizmdan ko'ra individual psixologiyaga o'tishini kashf etgan mavzuga boy.

- Begonalashish va mavjudlik tashvishi: Asosiy mavzu bosh qahramonning jamiyat, munosabatlar va o'zidan chuqur uzilish hissidir. Bu mustaqillikdan keyingi Hindistonning shahar o'rta sinfining umidsizliklarini aks ettiradi, bu yerda tashqi erkinlik ichki bo'shliqlar bilan qarama-qarshi qo'yiladi. Hikoya hayotning bema'niliklari orasida ma'no izlashni o'rganadi, Kamyu yoki Kafka kabi mavjudlik ta'sirlaridan foydalanadi.

МЕДИЦИНА, ПЕДАГОГИКА И ТЕХНОЛОГИЯ: ТЕОРИЯ И ПРАКТИКА

Researchbib Impact factor: 13.14/2024

SJIF 2024 = 5.444

Том 4, Выпуск 01, Января

- Xotira, unutish va nostalgiya: Verma хотiraning paradoksal tabiatiga chuqur kirib boradi - unutishni istaydi, ammo doimiy yo‘qotishdan qo‘rqadi. Bu tepalik stansiyasining ta'sirli fonida yo‘qolgan bolalik yoki begunohlik uchun nostalgiya bilan bog‘liq.

- Sevgi, ajralish va munosabatlar: Shaxslararo dinamika muloqot, aybdorlik va dahshatning yo‘qligi bilan to‘la. Sevgi zavq va azob-uqubatlarning aralashmasi, “azob-uqubatlarni olib yuradigan tasavvur qilib bo‘lmaydigan baxt” sifatida tasvirlanadi, bu esa shaxslarni his-tuyg‘ularning to‘lqini ichiga oladi. Abort, ajralish va ruhiy mazoxizm mavzulari insoniy rishtalarning zaifligini nozik tarzda ta'kidlaydi.

- Ma'naviyat va materializm: Hikoyada moddiy mavjudlik ma'naviy sog‘inch bilan taqqoslanadi, qushlar esa yerdagi cheklolardan tashqari transendentlikni ramziy ma'noda ifodalaydi.

- Yolg‘izlik va Bo‘shliq: Verma “bo‘shliqni ifodalovchi yozuvchi” sifatida ulug‘lanadi, bu yerda rad etish yoki yo‘qotish tashqi o‘zgarishga olib kelmaydi, faqat ichki g‘amginlik tuyg‘usi paydo bo‘ladi.

Bu mavzular achinarli nafislik bilan o‘ralgan bo‘lib, Vermaning inson holatiga nisbatan pessimistik, ammo rahmdil qarashlarini aks ettiradi.

Vermaning “Parinde”dagi uslubi mulohazakor va modernistik bo‘lib, syujetga asoslangan harakatlardan ko‘ra ichki monolog va parchalangan nuqtai nazarlarni ustuvor qo‘yadi. Nasr siyrak, ammo ritmik bo‘lib, jonsiz narsalarni - masalan, tepalik stansiyasining tumanini yoki kafelarini - jonlantiradigan yorqin tasvirlarga ega. U an'anaviy hikoya yoylarining nozik istehzosi va inkorini qo‘llaydi, bu esa Nayi Kahanining psixologik nuans uchun didaktikani rad etishiga mos keladi.

Til hind tilining lirik sifatini Vermaning Pragadagi davridagi yevropalik modernist ta'sirlar bilan uyg‘unlashtiradi va hind adabiyoti uchun inqilobiy bo‘lgan kosmopolit sezgirlikni yaratadi. Gaplar hikoyaning o‘tkinchi mavzularini aks ettirib, muloyimlik bilan oqadi, hikoya ovozi esa alohida yaqinlikni saqlaydi.

Ushbu hikoyaning eng asosiy xususiyati simvolizm, ya'ni ramziylikni o‘zida qamrab olganidadir. Quyida asosiy ramzlar bilan tanishib olishimiz mumkin:

- Qushlar (Parinde): Erkinlik, transsendensiya va ruhning yer yuzidagi bog‘lanishlardan qochishga intilishining markaziy ramzlari. Ular ma'no va munosabatlarning noma'lum tabiatini ifodalaydi, tushunarsiz uchib yuradi.

- Tog‘lik bekati: O‘tmish va hozirgi zamon, an'ana va zamonaviylik o‘rtasidagi chegaraviy bo‘shliqni, yolg‘izlik va nostalgiyani ramziy ma'noda anglatadi.

МЕДИЦИНА, ПЕДАГОГИКА И ТЕХНОЛОГИЯ: ТЕОРИЯ И ПРАКТИКА

Researchbib Impact factor: 13.14/2024

SJIF 2024 = 5.444

Том 4, Выпуск 01, Января

- Xotira daftari: Vermaning kengroq motivlaridan kelib chiqib, u ko‘rish, o‘ldirish (majoziy ma'noda) va eslash o‘rtasidagi murosani ifodalaydi - saqlash azobini ta'kidlaydi.

Bu ramzlar hikoyaning falsafiy chuqurligini oshiradi, o‘quvchilarni qahramonning izlanishini universal insoniy kurash sifatida talqin qilishga undaydi.

“Parinde” Namvar Singx kabi tanqidchilar tomonidan Nayi Kahani harakatining xabarchisi sifatida e'tirof etiladi, hind badiiy adabiyotiga kosmopolit mavzular va ichki e'tiborni kiritadi. Verma keyinchalik hind an'analariga urg'u bergani uchun “yumshoq Hindutva” ayblovlari duch kelgan bo'lsa-da, u shaxsiy hikoyalarni ijtimoiy hikoyalardan ustun qo'yib, marksistik tanqidlarga qarshi chiqdi. Hikoyaning doimiy jozibasini "yo'qlik"ga nozik munosabatda bo'lishda, zamonaviy yozuvchilarga ta'sir ko'rsatishda va hind adabiyotshunosligida asosiy o'rinni egallashdadir.

Xulosa qilib aytganda, “Parinde” Vermaning noyob sezgirligini - o‘ychan, muloyim va chuqur insoniylikni - ruhning notinch parvozi haqida abadiy tushunchalarni taqdim etadi. Madaniy kesishmalar ko‘p bo‘lgan Toshkentdagi o‘quvchilar uchun u Sharq introspektiviyasi va universal ekzistensializm o‘rtasidagi ko‘prik vazifasini bajaradi.

Rajendra Yadav (1929–2013) hissiy va ijtimoiy voqeliklarning sintezini ta'kidlaydi. Uning "Ek Duniyā Samānāntar" (Parallel Dunyo) hikoyasi o‘rta sinfnin umidsizliklarini tanqid qilib, umidsizlikning parallel olamlarini tasvirlaydi. Muharrir va tanqidchi sifatida Yadav “bizning davrimiz kayfiyatini” aks ettiruvchi tilni targ‘ib qildi.

Kashshof Mohan Rakesh (1925–1972) Premchandning sezgirligini murakkab uslublar bilan uyg'unlashtirgan “yaqin, ob'ektiv til” ni izladi. “Miss Pal” kabi asarlari begonalashuvni ifodalash uchun hikoya o‘zgarishlaridan foydalanadi, “Ashadh Ka Ek Din” kabi pyesalari esa harakatning ta'sirini kengaytirdi.

Kamleshwar (1932–2007) va Amarkant shahar kurashlariga e'tibor qaratdilar, hikoyalarida qadriyatlarining yo‘q bo‘lib ketishi va xavotirga bag‘ishlangan. Asosiy ayol ovozi bo‘lgan Mannu Bhandari (1931–) patriarxal bosim ostida kuchli ayollarni tasvirladi. Uning "Aapka Bunty" (1971) romani zamonaviylikning befarqligida harakat qilayotgan passiv qahramonlarni misol qilib keltiradi, bu esa ishonchsizlikni ramziy ma'noda anglatadi. “Abhinetā” kabi hikoyalar dialogik munosabatlar orqali izolyatsiyani tanqid qiladi.

МЕДИЦИНА, ПЕДАГОГИКА И ТЕХНОЛОГИЯ: ТЕОРИЯ И ПРАКТИКА

Researchbib Impact factor: 13.14/2024

SJIF 2024 = 5.444

Том 4, Выпуск 01, Января

Bhisham Sahni (1915–2003) ritmik nasr va parchalanish mavzulari orqali yangilik olib keldi. Uning asarlari, Verma asarlari bilan bir qatorda, fikr-hissiyot muvozanatiga urg'u bergan. Bu mualliflar birgalikda “Nayi Kahani: Sandarbh Aura Prakriti” kabi antologiyalarni yaratdilar va janrni belgilovchi hikoyalarni to'pladilar.

Kompozitsiya jihatidan, Nayi Kahani hikoyalari syujetga asoslangan hikoyalardan ko'ra psixologik realizmga ustuvor ahamiyat beradigan ixcham tuzilmalar bilan ajralib turadi. Ko'pincha dialoglarga boy almashinuvlar va bashoratlarga tayangan Purani Kahani chiziqli rivojlanishidan farqli o'laroq, Nayi Kahani ichki dunyolarni o'rganish uchun kundalikka o'xshash introspektsiya va fantaziya elementlarini qo'llagan. Strukturada ko'pincha hayotning tartibsizligini aks ettiruvchi parchalangan epizodlar mavjud bo'lib, qahramonlar o'z holatlarining passiv kuzatuvchisi sifatida ishtirok etadilar.

O'ziga xos xususiyati - bu muallif, o'quvchi va personaj o'rtasidagi almashinuv bo'lib, meta-adabiy havolalar va shakl va mazmun o'rtasidagi ziddiyatlar orqali erishiladi. Masalan, hikoyalar mualliflikka yashirin ishoralarni o'z ichiga oladi, chegaralarni xiralashtiradi va o'quvchilarni hikoyaning ekzistensial dilemmalariga taklif qiladi. Ushbu kompozitsiya texnikasi empatiyani rivojlantiradi, shunchaki hamdardlikni uyg'otish o'rniga tomoshabinlarni personajlarning begonalashuviga cho'mdiradi.

Janrning tuzilishi, shuningdek, Deleuzian tushunchalaridan kelib chiqadi, bu yerda yozuvchilar ijtimoiy kasalliklarni rizomatik hikoyalar - parchalangan tajribalarning tarmoqlangan, chiziqli bo'lmagan tadqiqotlari orqali tashxislaydigan “shifokorlar” sifatida harakat qilishadi. Bu yondashuv qisqa hikoyani zamonaviylikning yuzakiligini tahlil qilish vositasi sifatida qayta belgilaydi, kompozitsiyalar nozik kinoya va kundalik tafsilotlarni ta'kidlab, asosiy zaiflikni ochib beradi.

Stilistik jihatdan, Nayi Kahani hind nasriga modernist realizmni joriy etish orqali yangilik kiritdi, bunda o'zgaruvchan hikoya ovozlari, allegorik landshaftlar va siyrak, ta'sirchan til kabi ritorik strategiyalar birlashtirildi. Uslub shahar hayotining qiyinchiliklarini aks ettiradi, nasr esa ritmik, musiqiy elementlar va yumshoq oqimlar orqali anomiyani aks ettiradi.

Asosiy xususiyatlarga psixologik chuqurlik kiradi, bu yerda ichki monologlar ochiq harakatni almashtiradi va bo'rttirishdan ko'ra noziklikka e'tibor qaratiladi. Rakesh kabi yozuvchilar Premchandning yaqinligini murakkab ajralish bilan

МЕДИЦИНА, ПЕДАГОГИКА И ТЕХНОЛОГИЯ: ТЕОРИЯ И ПРАКТИКА

Researchbib Impact factor: 13.14/2024

SJIF 2024 = 5.444

Том 4, Выпуск 01, Января

uyg'unlashtirgan, sentimentalizmdan uzoqlashgan "yaqin, obyektiv til"ni qo'llab-quvvatladilar. Hissiy bepushtlikni ramziy ma'noda ifodalovchi landshaftlar kabi allegorik tavsiflar tematik rezonansni kuchaytiradi.

An'anaviy uslublarning inkor etilishi - gulli Riti yoki ibodatli Bhakti ta'siridan qochish - eksperimental shakllarga o'tishni belgilab berdi va Nayi Kavita (Yangi she'riyat) bilan mos tushdi. Ironiya, yolg'izlik va xavotirni stilistik motivlar sifatida ishlatish janrning o'rta sinf melanxoliyasini aks ettirishga sodiqligini ta'kidlaydi.

"Yangi hikoya"dagi asosiy mavzular begonalashish, ishonchsizlik va o'rta sinf oilalarining parchalanishi atrofida aylanadi. Hikoyalarda ko'pincha gender dinamikasi, ishlaydigan ayollarning paydo bo'lishi va individual istaklar va ijtimoiy normalar o'rtasidagi ziddiyatlar tasvirlangan. Yolg'izlik, qo'rquv va melanxoliya motivlari "ongga chuqur singib ketgan zamonaviylik" ni tashxislaydi, bu yerda taraqqiyot chuqur kirib bormaydi va qahramonlarni passiv va himoyasiz qoldiradi.

Shahar anomiyasi, qadriyatlarning yo'q qilinishi va postkolonial umidsizlik takrorlanuvchan bo'lib, parallel dunyolar yoki aylanuvchi qahramonlar kabi motivlar samarasizlikni ramziy ma'noda anglatadi. Mavzular Verma asarlaridagi kabi migratsiya va travmaga ham taalluqli bo'lib, Janubiy Osiyoning kengroq tashvishlarini aks ettiradi. Bu tematik boylik o'rta sinfnii mintaqaviy rivoyatlardan tashqariga chiqib, begonalashuvning universal nuqtai nazaridan qayta shakllantiradi.

"Yangi hikoya" bashorat qilinadigan, axloqiy hikoyalar uchun suhbat uslublari, ong oqimlari va oldindan ko'rish texnikasidan foydalangan "Purani Kahani" ("Eski hikoya") bilan keskin farq qiladi. Aksincha, "Nayi Kahani" kundalik va fantaziya uslublari afzal ko'radi, tushuntirishdan ko'ra o'zini tahlil qilishga ustuvor ahamiyat beradi.

Premchandning ijtimoiy islohotlarga qaratilgan simpatik realizmidan farqli o'laroq, "Nayi Kahani" hikoyani Premchanddan keyingi sentimentalizmdan uzoqlashtiradi, xabardan ko'ra kayfiyatga urg'u beradi. U Pragativadning proletar yo'nalishini va Prayogvadning mavhum tajribalarini rad etadi, buning o'rniga realizmni modernist texnikalar bilan birlashtiradi. Bu o'zgarish o'ziga xoslikni joriy etdi, idealizatsiya qilingan an'analardan xom shahar tajribalariga o'tdi.

Nayi Kahanining merosi zamonaviy hind adabiyotida saqlanib qolgan bo'lib, urbanizatsiya va o'ziga xoslik mavzulariga ta'sir ko'rsatmoqda. U mintaqaviy modernizmlarga yo'l ochib berdi va ingliz tili hukmronligidan tashqari postkolonial

МЕДИЦИНА, ПЕДАГОГИКА И ТЕХНОЛОГИЯ: ТЕОРИЯ И ПРАКТИКА

Researchbib Impact factor: 13.14/2024

SJIF 2024 = 5.444

Том 4, Выпуск 01, Января

adabiyot uchun namuna bo'ldi. "Hindi Kahani: Ek Antarang Parichay" kabi antologiyalar va tanqidiy asarlar o'z hissasini saqlab qoldi.

Harakatning empatiya va realizmga urg'u berishi o'xshash ijtimoiy yoriqlarni o'rganadigan yozuvchilarni shakllantirib, aks-sado berishda davom etmoqda. Uning keng ko'lamli ta'siri uning hind adabiyotini demokratlashtirishdagi rolini ta'kidlaydi, uni tushunarli, ammo chuqur qiladi.

Nayi Kahani janri hind adabiyotida innovatsion kompozitsiya va uslub orqali inqilob qildi, mustaqillikdan keyingi zamonaviylikning mohiyatini aks ettirdi. O'rta sinf begonalashuviga e'tibor qaratish va modernistik usullarni qo'llash orqali u o'zini avvalgilaridan ajratib turdi va uzoq muddatli iz qoldirdi. Turli manbalardan olingan ushbu keng qamrovli tahlil uning an'analar va zamonaviylik o'rtasidagi ko'prik sifatidagi ahamiyatini tasdiqlaydi va keyingi ilmiy tadqiqotlarga undaydi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI

1. Govind, Nikhil. "Nayi Kahani." Routledge Encyclopedia of Modernism. [web:0,10,15,25,45]
2. Gandhi, Meher. "'Skin-deep Modernity': A Study of Hindi Nayi Kahani Authors as Deleuzian Writer-Physicians." eScholarship. [web:1,12,31]
3. - Singh, Madhu. "Altered Realities, New Experiences: Bhasham Sahni, Nirmal Verma, and the "Nayi Kahani" Movement." Comparative Literature Studies. [web:2,16,18,19,26,27,34]
4. - "Hindi literature." Wikipedia. [web:3,14]
5. - "Paradigm Shift in Hindi story writing from Purani Kahani to Nai Kahani." Aarhat.
6. - Mani, Preetha. "What Was So New about the New Story? Modernist Realism in the Hindi Nayī Kahānī." Comparative Literature. [web:5,13,20,21,29,48,56]
7. - Rosenstein, Lucy. "Progressivism and Modernism in South Asian Fiction: 1930–1970." Literature Compass.
8. - "Mannu Bhandari Aapka Banti."
9. - Various snippets from web_search_with_snippets on characteristics, authors, differences, and themes. [web:15-24,25-34,35-44,45-54]